

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Ak! hvad er dog Tiden lang

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964739024/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Ja du, som ej har spart
Dit Liv for denne Højtids Færd,
Du veed, hvordan jeg har det her:
Kom bliid og hent mig snart.

Nr. 333. - L.

Samtale imellem JEsu og Siælen.

1.
Siæl. Ak! hvad er dog Tiden lang.
Jes. Er der noget langt i Tiden?
Siæl. Synden klemmer maugen Gang.
Jes. Dog betalt for længe siden.
Siæl. Eja! det er vist og klart.
Jes. Men du glemmer det saa snart.

2.
Siæl. Maae jeg sige et endnu?
Jes. Hvad er det dig meere trykker?
Siæl. Korsæt holder mig i Kue.
Jes. Ja de onde Kiødets Nykker.
Siæl. Ret! jeg gierne lide vil.
Jes. Vel! du maae og takke til.

3. 66
Siæl. Et endnu: saa er jeg klar.
Jes. Faae kun Hiertet ganske lettet.

3, 13: *Højtid* måske ligefrem i betydningen bryllup, jfr. nr. 238, 16, 4.
Nr. 333 — L. Original. Efter et suk over, at tiden her på jorden føles så lang (1, 1), nævner sjælen de ting, som tynger: *Synden* (v. 1), *Korsæt* (v. 2) og *Døden* (v. 3) samt til sidst bekymringen for, hvordan det skal gå, *naar jeg bliver svag igen* (v. 4). Jesu svar minder om nr. 310: alvorligt retdedende, ikke uden mild bebrejdelse, men dog med trost og kærlighed. Frygt for døden er hos Brorson noget usædvanligt. — 1, 1: jfr. nr. 327, 2; 332, 2; *høud!* hvor. — 1, 2: Da tiden i sig selv er kort — modsat evigheden, — skulle intet af det, den indeholder, kunne være langt. — 1, 4: 1. Kor. 6, 20; 7, 23. — 1, 5: *ej!* glædesudbrud. — 2, 3: *Korsæt* lidelsen; *holder mig i Kue* holder mig underkast, kuer mig. — 2, 4: Dybere set er det ikke *Korsæt*, men *de onde Kiødets Nykker*, som ved deres uvillighed til at lide kuer sjælen. — 2, 5: ret! ja rigtig: du har ret. — 2, 6: Vilje til at lide er ikke nok; du må også takke for lidelsen. Om synet på lidelsen som en betydningsfuld gave se nr. 6, 6; 193; 194; 327, 5.